“Het begint met een bakkie in de keet”

Thorsten van Agt (30) werkte in de licht- en geluidswereld. Als het bedrijf zo hard groeit dat de directeur steeds vaker zélf op de vrachtwagen moet rijden, biedt hij Thorsten een C-rijbewijs aan. Die kans grijpt hij met beide handen aan. Zijn loopbaan als vrachtwagenchauffeur is een feit. Thorsten vertelt: over een bakkie doen in de keet en de trots die hij voelt wanneer hij over het asfalt rijdt.

Gemotiveerd begint hij aan zijn reis door de GGI-sector: het vervoeren van wasgoed voor ziekenhuizen, rijden op de kieper en vervolgens distributieritten. Thorsten draait er zijn hand niet voor om. Toch begon er tijdens die distributieritten iets te knagen. “Ik miste het contact met collega’s”, vertelt Thorsten. “En ik wilde klanten en bedrijfssystemen leren kennen.” De keuze was snel gemaakt: terug naar de kieper. Bij Van de Beeten, een recyclingbedrijf met zo’n 250 man personeel en inmiddels drie vestigingen.

Vliegvelden en stadstuinen

“Ik werk er nu drie jaar”, zegt Thorsten. “We halen beton op en brengen het naar de betoncentrale. Maar we maken ook funderingen, doen grondwerk en plaatsen asfalt. Voor Maastricht Airport legden we het hele vliegveld opnieuw aan. Dat doen we ook met tuinen, gewoon bij mensen thuis. Naast chauffeurs werken hier grondwerkers, machinisten, tekenaars en verkopers. We doen projecten van begin tot eind. Wanneer iemand een aanvraag doet, regelen we dus alles: van de tekeningen tot het opleveren van het eindproject.”

Buddy

“Alle chauffeurs krijgen in het begin een begeleider mee. Een persoonlijke buddy”, legt Thorsten uit. “Die gaat een week of drie met je mee op pad, om uit te leggen hoe alles werkt. Omdat ik al ervaring had op de kieper was dat bij mij maar één week. Je begeleider rijdt net zo lang achter je aan tot je alles zelf kunt. De begeleiding is erg goed.”
Zelf zorgt Thorsten ook dat hij zich blijft ontwikkelen. “Ieder jaar ga ik, samen met alle collega’s met een vrachtwagenbewijs, op cursus. We leren dan bijvoorbeeld hoe we een kraan moeten vastzetten.

Ook alle verkeersregels komen nog eens voorbij. Voor ik bij Van de Beeten kwam, leerde ik al over rij- en rusttijden, het strooien op snelwegen, omgaan met agressie in het verkeer en zuinig rijden. Zo ga je goed voorbereid de weg op.”

Bakkie koffie in de keet

Naast de kansen voor bijscholing, is er binnen het bedrijf ook ruimte voor de nodige gezelligheid. “We rijden wel alleen, maar als we ergens bezig zijn kom je elkaar de hele dag tegen. In Rotterdam breken we bijvoorbeeld een parkeergarage af. Dan rijden we met een stuk of tien vrachtwagens tegelijk. We communiceren ook veel met elkaar. Bijvoorbeeld met de machinisten die je vrachtwagen inladen. Maar eerst drinken we gezellig een bakkie koffie in de keet, al is het maar vijf minuten.”

“Ik begin tussen 5 en 6 uur ’s ochtends, vijf dagen per week. Je weet nooit precies wanneer je klaar bent. Ik maak een hoop overuren, maar dat vind ik niet erg. Het is hartstikke gezellig om alles samen te doen.”

Het asfalt op

“Het maakt me trots als dingen af zijn. Ook de grotere projecten: het asfalt waar we op rijden, het vliegveld waar we langs komen”, vertelt Thorsten. “Dan denk je: gaaf, dat hebben wij gemaakt. Wanneer je naar de supermarkt gaat – mijn vrouw weet al wat ik dan ga zeggen – besef je je keer op keer dat wij de bouw van die supermarkt mogelijk hebben gemaakt.”

Ook over zijn werkgever is Thorsten enthousiast. “Het is gewoon goed geregeld hier. Als je ergens mee zit wordt het opgelost, en het salaris is goed. Als ik ergens anders op de vrachtwagen ga zitten wordt het niet beter. Van bijscholing maken ze bijvoorbeeld een geheel verzorgde dag met lunch en avondeten. Daaraan merk je dat Van de Beeten veel voor ons over heeft. Het bevalt me goed in de GGI-sector. En als ik bij dit bedrijf kan blijven, doe ik dat graag.”

Van de Beeten heeft zo’n
250
medewerkers en inmiddels drie vestigingen.

“Als je langsrijdt denk je: gaaf, dat hebben wij gemaakt”

